

12-ий день Вершина Олександра Хижняка і заявка греко-римлян

Середа на Олімпіаді в Парижі видалася для України дуже гарним днем. За спектром емоцій і барвистістю перемог, може, не менш яскравим, ніж та неділя, в яку на «Стад-де-Франс» феєрили наші легкоатлети. Так, формально, крім золота Сашка Хижняка, інших медалей у нас немає. Те, що напрацювали сьогодні, буде внесене в медальний залік завтра. Втім, головне, що цими звитягами ми нагадуємо світу, що живемо і боремося. І в цьому – головна вартість тих медалей. Адже лицеміри з Міжнародного олімпійського комітету, здається, почали забувати, що ми не бавимося в політику чи патріотизм, а боремося за своє існування. Чи вдавати, що забувають.

Бо вимога заклеїти перших два слова з фрази «I am Ukraine» на човні веслувальниці Анастасії Рибачок, котра через російську окупацію втратила житло на Херсонщині, виглядають як вищої міри цинізм. Чи свідомо диверсія. Бо ж москалів на цій Олімпіаді немає лише формально. Насправді вони були серед олімпійських суддів у спортивній гімнастиці, залишаються в техкомах в інших видах спорту. За столиком під час волейбольних матчів Ігор-2024 часто можна побачити манкуртку з Києва Єлізавету Тіщенко, колись зірку волейболу, яка всі свої перемоги здобувала під шматом з двоголовою куркою на голові. Думаєте, цих істот не короблять наші перемоги і що український стяг, попри все, підіймається на честь наших перемог?

Герой дня

Олександр Хижняк – олімпійський чемпіон Парижа-2024! Він заслужив, вистраждав цю медаль. Заслужив тим, що залишився стійким і не зламався після важкої поразки від бразильця Еберта Консейсау в фіналі Ігор-2020. Потім була травма, яка вибила Хижняка з ладу на 13 місяців. Через відсутність в олімпійській програмі оптимальної для нього вагової категорії до 75 кг Олександр змушений був переходити у важчу вагу, до 80 кг. Ситуація

ускладнювалася відсутністю регулярної змагальної практики через постійні конфлікти в аматорському боксі.

«Напевно, нам ще раз треба пройти цей шлях і цю медаль зробити золотою», – сказав Хижняк відразу після програного фіналу в Токіо.

І він пройшов. В ході олімпійського турніру в Парижі «Полтавський танк» здолав усіх ключових опонентів – позаполітикового перебіжчика з Бахмута Пилипа Акілова, який представляв Угорщину, могутнього бразильця Вандерлея Перейру, дворазового олімпійського чемпіона Арлена Лопеса з Куби, чинного чемпіона світу Нурбека Оралбая з Казахстану – і з другої спроби здобув олімпійське золото.

В фіналі ми бачили класичного Хижняка. Хижняка, який невтомно бив, нагнітав, пресингував. І, звісно, пропускав. Бо він не може по-іншому. Такий його стиль. Чемпіонський стиль. Єдиний раз, коли за Хижняка стало дійсно лячно – це коли в кінцівці другого раунду суперник провів дві поспіль ударних серії. «Саня, тримай руки!» - наголошував у перерві Олександр Хижняк-старший. Син послухав. Більше схожих провалів він не допускав. І шансів супернику не давав. Так, Оралбай потужніший, але Хижняк до третього раунду загнав його фізично точно так само, як і трьох попередніх суперників. Перевага Хижняка була написана на обличчях – свіжому Олександровому і закривавленому, розпашілому у Нурбека.

На п'єдесталі, коли лунав гімн України, Сашко не співав. Він плакав. Видно було, що в ці миті в нього надійшло усвідомлення, якою важкою ціною дісталася ця перемога.

Додамо, що перед фіналом Хижняк – Оралбай відбувся бій за золото у ваговій категорії до 63,5 кг. Улюбленець французької публіки Соф'єн Уміа на очах у переповнених трибун тенісного Roland Garros Stadium програв кубинцю Ерісланді Альваресу.

Надії дня

Те, що Жан Беленюк здатен боротися за медалі на третій Олімпіаді в кар'єрі, сумнівів не було. Навіть з урахуванням, що впродовж олімпійського циклу Жан Венсанович приділяв велику увагу законотворчій діяльності і, відповідно, не концентрувався на боротьбі навіть так, як напередодні Ігор у Токіо. Так, Беленюк вже не юний, йому 33. Але в нього є головне: борцівський інтелект, який разом з унікальною технічною базою дозволяє боротися максимально раціонально. Як то – двома днями раніше показав, інший борець-грекоримлянин, тепер уже п'ятиразовий олімпійський чемпіон Міяїн Лопес. А сам Беленюк показував три роки тому олімпійському Токіо, коли пройшов весь турнір і здобув золото практично однією рукою.

Цього разу серйозних проблем зі здоров'ям у Жана, на щастя, немає. Тому можна сказати, що в порівнянні з Токіо він знаходиться навіть у ліпшому стані. Треба дивитися правді у вічі: проти готового на 100% Беленюка у ваговій категорії до 87 кг не здатен на рівних боротися жоден борець у світі.

Двох перших суперників у Парижі Жан переміг, у принципі, однаково: спершу програвав, опиняючись першим за обопільно пасивну боротьбу в партері, а потім відігравався і трьома накатами закріплював цю перевагу, коли в партер потрапляв суперник. Різниця лишень у тому, що бронзовий призер чемпіонату світу-2019 Цянь Гайтао з Китаю накотити Беленюка з партера не спромігся, а казахстанець Нурсултан Турсинов відірвати титулованого українця від килима зумів і навіть вів 0:3. Але в другому періоді Жан забирав у партері по шість балів і вигравав 7:1 і 7:3.

У півфіналі Беленюк боровся з 21-річним Алірезом Мохмадіпіані з Ірану, борцем, який ще торік виступав у вазі до 82 кг, ставав у ній срібним призером чемпіонату світу, а в Парижі обидві стартових сутички виграв дуже впевнено – 9:0, 10:1. Цього разу тактика Беленюка, яка спрацювала в перших двох сутичках, виявилася недієвою, оскільки право атакувати з партера першим здобув він. Так, Жан зміг виконати результативну дію і повів 3:0. Але в другому періоді треба було захищати цю перевагу, вже захищаючись у партері. Не вийшло: Мохмадіпіані теж зумів виконати накат, вирівняв рахунок (3:3) і завдяки тому, що провів технічну дію останнім, вже мав перевагу. Беленюк у заключних півтори хвилини зробив все можливе, щоб вийти вперед. Він намагався зробити зручний захват і провести результативний прийом зі стійки, потім спробував банально виштовхати іранця за килим. Але вельми міцний фізично іранець вистояв і вийшов у фінал, а Беленюк змушений тепер боротися за бронзу.

Найприкріше, що іншим фіналістом став Семен Новіков, борець із Харкова, який був дворазовим чемпіоном світу серед молоді і чемпіоном Європи серед дорослих під українським стягом, а потім вирішив змінити громадянство на болгарське, бо був не здатен вийти з тіні Беленюка. У півфіналі Семен здолав чинного чемпіона світу Давіда Лосончі з Угорщини.

На відміну від Беленюка, представник вагової категорії до 67 кг Парвіз Насібов після здобутого на Олімпіаді-2020 срібла наступних три роки між Іграми в Токіо і Парижі виступав. Правда, без гучних успіхів. Парвіз двічі був бронзовим призером чемпіонатів Європи, а на чемпіонатах світу вибував на ранніх стадіях. Тому його олімпійські перспективи насторожували.

Однак, як і три роки тому, Насібов налаштувався на головний старт чотириріччя найліпшим чином. І морально, і функціонально. Як і три роки тому, кожну сутичку Парвіз провів дуже яскраво, був на грані від поразок, але завдяки характеру виривав перемоги в заключні миті. В 1/8 фіналу Насібов програвав чемпіонові світу-2022 Мате Немешу з Сербії 1:2, але за 5 секунд до завершення сутички перевів суперника в партер, здобув 2 бали і виграв 3:2.

Поєдинок 1/4 фіналу, в якому Насібову опонував бронзовий призер чемпіонату світу-2022 Амантур Ісмаїлов з Киргизстану, склався ще драматичніше. На стартових секундах сутички Парвіз, намагаючись виконати кидок зі стійки, потрапив на контрприйом і полетів на чотири бали. Відігравши два з них, українець невдовзі нарвався на кидок коцюбою і поступався після першого періоду 2:6. Втім, експресія, постійний натиск разом з відмінною фізичною готовністю Насібова допомогли йому переламати хід сутички, яка виглядала відверто програшною. В другому періоді українець не виконав жодного результативного прийому, але високим темпом, наполегливими пошуками захватів відразу п'ять разів змушував Ісмаїла рятуватися втечами за межі килима. Як наслідок – 7:6.

У півфіналі на українця очікувала зустріч з призером двох попередніх чемпіонатів світу Хасратом Джафаровим з Азербайджану. Ключовий епізод цієї сутички стався на другій хвилині першого періоду, коли рефері першим поклав у партер Насібова. Парвіз, обороняючись, підловив Джафарова на намірі провести кидок і сам провів контратаку, поставивши опонента в скрутне становище. Рефері спершу оцінив ситуацію на користь Насібова. І це виглядало логічно, адже Джафаров однієї миті знаходився в скрутному становищі. Та після відеоперегляду судді вирішили дати суперникам по два бали. Азербайджанець повів 3:2, але втратив цю мінімальну перевагу, коли судді поставили його в партер у другому періоді. Насібов провести накату не зміг, але завдяки тому, що зберіг свіжість, втримав рахунок 3:3, і завдяки тому, що виконав технічну дію останнім, переміг.

Насібов виходить в олімпійський фінал вдруге поспіль. Там він, як і три роки тому в Токіо, зустрінеється з іранцем. Тільки не з Мохаммедом Резою Гераєї, який ці Ігри пропускає через травму, а з другим номером у країні, борцем, за плечима якого досі не було серйозних досягнень – 21-річним Саєдом Есмаєїлі. Іранець, звісно, міг зупинитися на стадії півфіналу, де цілком міг програти вірменину Славіку Галстяну. Славік навіть поклав Есмаєїлі на лопатки, але після відеоперегляду судді туше відмінили. Це рішення виглядає, м'яко кажучи, незрозумілим.

Між тим, сьогодні в греко-римській боротьбі визначилися призери в тих двох вагових категоріях, де українців немає. Чемпіоном у вазі до 77 кг став 23-річний японець Нао Кусака. Який у яскравому стилі здолав у фіналі казахстанця Демеу Жадраєва – 5:2. А у категорії до 97 кг золото здобув чемпіон світу-2021 Мохаммедхаді Сараві з Ірану, який переміг у вирішальній сутичці легендарного вірменина Артура Алексаняна, чемпіона Ріо-2016, який програв другий олімпійський фінал поспіль.

Подарунок дня

Ранок для української боротьби і спорту загалом почався з подарунку. Борчиня з Індії Вінеш Пхагат, яка напередодні стала головною сенсацією вагової категорії до 50 кг серед жінок, здолавши спершу непереможну японку Юї Сусакі, потім українку Оксану Лівач і кубинку Юснеліс Гузман і вийшла до фіналу, де мала зустрітися з американкою Сарою Анн Гільдебрандт.

Але у вівторок вранці відбулося повторне контрольне зважування учасниць медальних сутичок. І виявилось, що Вінеш Пхагат не вклалася у вагу. З одного боку, зважаючи, що Вінеш зганяє вагу з 58 кг, це ніби й не дивно. З іншого – так помилитися за крок до олімпійського фіналу неприпустимо. В підсумку Пхагат була дискваліфікована. Сусакі і Лівач, які мали боротися у втішній сутичці, відразу отримали право розіграти бронзу. А кубинка Гузман вийшла у фінал.

В принципі, на тому подарунки й завершилися. Сусакі сутичці за третє місце не залишила Лівач жодного шансу – чотири рази пройшла в ноги, одного разу виконала переворот схресним захватом і достроково перемогла 10:0. Після сутички переможниця розплакалася, і то були зовсім не сльози щастя. Японка, яка за десять років не програла на міжнародному рівні жодної сутички, була в розпачі, що поступилася Вінеш і втратила нагоду стати дворазовою олімпійською чемпіонкою. У підсумку на вершину п'єдесталу піднялася бронзова призерка попередньої Олімпіади Сара Енн Гільдебрандт зі США, котра перемогла в фіналі кубинку Ґузман. А Лівач вдруге поспіль зупиняється в кроці від п'єдесталу.

Один з трьох

Розпочався сьогоднішній день новим легкоатлетичним видом – змішаною марафонською естафетою зі спортивної ходьби. Там українці посіли 17 місце серед 25-ти команд. З підсумковим часом 3:01.50 Людмила Оляновська та Іван Банзерук відстали від переможців на 11 хвилин і 19 секунд. Цікаво, що Оляновська два десятикілометрових етапи завершувала з десятим часом, а Банзерук – з 19-м і 24-м. А золото виграли іспанці Альваро Мартін і Марія Перес, котрі на торішньому чемпіонаті світу виграли по два золоті в індивідуальних видах спортивної ходьби. Переможний час Альваро і Марії – 2:50.31.

Зрештою, найочікуванішою для нас дисципліною легкої атлетики у середу була кваліфікація зі стрибків у висоту серед чоловіків. Це, можливо, один з останніх видів Королеви спорту, де в нас ще є медальні сподівання. Є і, на щастя, ще залишаються, оскільки кількісно українських представників стало втричі менше. 36-річний Андрій Проценко, для якого це четверта Олімпіада, а на двох попередніх він був фіналістом, цього разу не зміг взяти стартової висоти 2,15 м. Натомість 24-річний Владислав Лавський, для якого ці Ігри перші в кар'єрі, 2,15 взяв, а на наступній висоті зупинився і до фіналу не потрапив.

Після виступу Владислав зізнався, що не зміг зберегти себе до Олімпіади. Нагадаємо, що в червні Лавський виграв срібло чемпіонату Європи і вочевидь, пік форми припав саме на цей час. В підсумку єдиним з українців, хто пробився до фіналу, став бронзовий призер того самого Євро Олег Дорошук. Він підкорив планку на висоті 2,24 м. Подолали кваліфікацію й катарець Мутаз Есса Баршим та італієць Джанмарко Тамбері, котрі три роки тому в Токіо розділили олімпійське золото між собою.

Наразі ж у легкоатлетичних фіналах українців немає вже третій день поспіль. У середу чемпіонкою зі стрибків з жердиною з результатом 4,90 м стала чинна чемпіонка світу Ніна Кеннеді. Це результат очікуваний. А ось золото Родже Стони в змаганнях з метання диска – справжня сенсація. Родже переміг з результатом 70 метрів рівно. Чемпіон випередив всього на три сантиметри призера двох чемпіонатів світу Миколаса Алекну, який у другій спробі побив олімпійський рекорд свого батька, Віргіліюса Алекни і начебто крокував до золота. Втім, у четвертій спробі Стоні шокував фаворита.

Чоловічий стіпльчез виграв олімпійський чемпіон Токіо Соф'єн ель-Баккалі з Марокко – 8.06,05.

Завершував вечір на «Стад-де-Франс» ще один ефектний фінал – з бігу на 400 м серед чоловіків. Зі старту і майже до самого фінішу в ньому лідирував британець Метью Гадсон-Сміт. Метью контролював суперників, які його переслідували, але не очікував божевільного ривка на заключних ста метрах від американця Квінсі Голла. Той вигулькнув з-за спин і просто висмикнув золото в британця. Результат Квінсі – 43,40 секунди.

Реалії дня

Поки наші головні медальні надії у веслуванні на байдарках і каное набиралися сил напередодні завтрашніх стартів, котрі цілком можуть виявитися медальними, на цих Іграх стартували двоє найдосвідченіших українських веслувальників, для яких ця Олімпіада – третя в кар'єрі. За підсумками сьогоднішніх стартів боротьбу продовжить лише одна з них.

35-річна Марія Повх на байдарці-одиночці (дистанція 500 м) в кваліфікаційному заїзді посіла четверте місце. Оскільки на пряму до півфіналу виходили тільки два переможці, Марія продовжила виступи в чвертьфіналі. Там у заїзді вона стала третьою. За умови, що до наступної стадії виходили п'ять екіпажів з семи.

Півфінальні заїзди відбудуться у суботу, 10 серпня.

А ось 28-річний Павло Алтухов, котрий у Ріо-2016 зупинився на каное-одиночці (1000 м) в кроці від медалі, цього разу на цій дистанції виступив невдало: спочатку фінішував останнім, шостим у кваліфікаційному заїзді, а потім посів третє місце у чвертьфіналі, тоді як до наступної стадії проходило два переможці.

Провал дня

30-річна стрибунка у воду Вікторія Кесар стала 27-ю з 28-ми учасниць у кваліфікації стрибків з триметрового трампліна. Коли Вікторія у першій спробі отримала оцінку 42,00, здавалося, що гірше вже не можна. Але потім був четвертий стрибок і оцінка 22,50. Врешті, Кесар отримала суму 217,75 і випередила тільки американку Елісон Гібсон – 198,30.

А виграла кваліфікацію чемпіонка Парижа-2024 в синхронних стрибках з триметрового трампліна, чинна чемпіонка світу Чень Ївень з Китаю. Її сума – 356,40.

Там, де нас нема

Майстри велотреку розіграли медалі в командному переслідуванні. Серед чоловіків австралійці Олівер Бледдин, Сем Белсфорд, Коннор Лігі і Келланд О'Брайєн випередили у фіналі суперників з Великої Британії. Серед жінок золото здобули американки Дженніфер Валенте, Лілі Вільямс, Хло Дигерт та Крістен Фолькнер. В фіналі вони випередили команду Нової Зеландії. Валенте і Фолькнер стали вже дворазовими олімпійськими чемпіонками.

Китаянки здобули золото у змаганнях груп в артистичному плаванні. Олімпійськими чемпіонками стали Чан Гао, Фен Ю, Ван Ціюе, Ван Люї, Ван Цяньї, Сян Бінсюань, Сяо Яньнін та Чжан Яї.

Ті ж китайці здобули два перших золота у важкій атлетиці: Лі Фабін, як і в Токіо-2020, переміг у категорії до 61 кг серед чоловіків, Гоу Чжигуей теж повторила досягнення трирічної давнини у вазі до 49 кг серед жінок.

Чемпіонами у класі Dinghy стали австралієць Метт Вірн, який три роки тому здобув у Токіо золото в «Лазері», а також Меріт Боумістер з Нідерландів, яка виграла Олімпіаду в Ріо, була срібною в Лондоні-2012 і бронзовою в Токіо.

Австралійський скейтбордист Кіган Паркер на других Іграх поспіль взяв золото в дисципліні парк.

Перше золото в скелелазінні у дисципліні швидкість виграла світова рекордсменка, дворазова чемпіонка світу Александра Мирослав з Польщі.

Розіграні перших два комплекти нагород у тхеквондо. Серед жінок у ваговій категорії до 49 кг, як і в Токіо-2020, виграла Паніпак Вонгпаттанакіт з Таїланду. У чоловічій категорії до 58 кг переміг кореець Пак Те-Чжун.

Драма дня

Те, що відбулося в матчі між Францією і Німеччиною у чвертьфіналі чоловічого гандбольного турніру – за межею розуміння. За 13 секунд до завершення основного часу гри господарі вели 29:27. Перевага більш ніж впевнена. Німці реалізували семиметровий, скоротили рахунок до мінімуму і з м'ячем була команда Франції. Як тут можна програти? За шість секунд до завершення основного часу тренер французів взяв тайм-аут. Після повернення команд на паркет господарі розігрували м'яч з центру. І допустили якусь неймовірну втрату, яку Ренарс Ушчінс перетворив у гол і перевів гру в овертайм. Де Німеччина перемогла – 35:34.

В інших чвертьфіналах Іспанія перемогла Єгипет 29:28, Данія Швецію – 32:31, Словенія Норвегію – 33:28.

У півфіналі 9 серпня зустрінуться Німеччина – Іспанія, Словенія – Данія.

У чоловічому волейболі визначилися фіналісти. Команда Польщі в наднапруженому півфінальному матчі перемогла 3:2 американців, а чинні олімпійські чемпіони захищатимуть титул, напрочуд легко перемігши 3:0 Італію. Медальні поєдинки відбудуться 10 серпня.

Чвертьфінали жіночого баскетбольного турніру принесли такі результати: Сербія – Австралія – 67:85; Іспанія – Бельгія – 66:79; Німеччина – Франція – 71:84; Нігерія – США – 74:88. Півфінальні пари склали Франція – Бельгія, США – Австралія.

У матчі за золото з хокею на траві серед жінок зіграють команди Нідерландів і Китаю. Нідерландки у півфіналі здолали 3:0 Аргентину, китаянки – 3:2 у серії пенальті після нічиєї 1:1 в ігровий час - Бельгію.

Медальний залік

На вершині знаходиться команда США, яка виграла 94 нагороди: 27 золотих, 35 срібних, 32 бронзових.

Китай залишається на другому місці: 25 золотих, 23 срібних, 17 бронзових медалей.

На третьому місці з 18-ма золотими медалями впевнено закріпилася Австралія.

13 нагород найвищої проби у Франції, по 12 – у Великої Британії, Кореї та Японії, по 9 – в Італії і Нідерландів, 8 – у Німеччини, 6 – у Канади, 4 – в Ірландії.

Україна з трьома золотими, двома срібними і трьома бронзовими медалями та нагородою Парвіза Насібова в голові знаходиться на поточному 17 місці.

Також по три золота мають Нова Зеландія, Румунія, Угорщина, Швеція, по два – Бразилія, Іспанія, Хорватія, Куба, Азербайджан, Бельгія, Гонконг, Філіппіни і Сербія.

По одному золоту мають Ізраїль, Казахстан, Ямайка, Швейцарія, Таїланд, Грузія, Данія, Греція, Польща, Кенія, Південна Африка, Чилі, Еквадор, Сент-Люсія, Уганда, Китайський Тайбей, Іран, Узбекистан, Чехія, Гватемала, Норвегія, Алжир, Аргентина, Бахрейн, Домініка, Марокко і Словенія.

Всього медалі вигравали представники 80 країн.